

Zpravodaj

BJB Brniště

Červenec-srpen 2018

11. ročník

*Ale Pán je věrný;
on vás posílí a ochrání od zlého.*

2 Tesalonickým 3:3

Poutní píseň, Šalomounova. Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé.

Nestřeží-li město Hospodin, nadarmo bdí strážný.

Nadarmo časně vstáváte, dlouho vysedáváte a jíte chléb trápení, zatímco Bůh dopřává svému milému spánek.

Žalm 127:1-2

Milí bratři a moje milé sestry.

Blíží se nám čas dovolených a prázdnin, kdy už asi dávno dopředu plánujeme, kam pojedeme a co budeme dělat. Snažíme se (někdo určitě, já jsem na svou škodu opak) naplánovat co možná nejpodrobněji ten čas. Odjezd, příjezd, kde budeme spát a kde jíst a kdy a jak Ale co nám říká Bůh? A proč mluvím vůbec o dovolené a používám tento žalm?

Izraelci v těch dřívějších dobách nejezdili moc k moři se slunit nebo na hory si zalyžovat, ale v časech svých „dovolených“ vykonávali různé poutě k oslavě svého Boha. Takže tento žalm je vlastně žalm k dovolené. A co říká? Můžeme si všechno naplánovat, ale nebude-li to naše „město“ (dovolenou, ale i vše ostatní) plánovat Bůh, namáháme se nadarmo. To neznamená říci: „Bože, tady se posad' a já ti řeknu svůj plán. Pak se pomodlím a ty mi ho schválíš.“ Jak to udělat? Když plánuješ, plánuj každý den tak, aby Jemu vzešla ze všeho chvála. Pozvi ho do svého přemýšlení a uvažuj: Je dobré to co zamýšlím nejen pro mě? Neublížím tím někomu? Nebude z toho někdo smutný? Udělám s tím alespoň někomu dalším radost? Co bys na to řekl ty, Bože? Udělal bys to tak?

Dále tento žalm mluví o tom, že nestřeží-li dům Bůh, nadarmo máme zaplacenou security společnost. U nás za hranicemi v Oybině je hrad, který prý vystavěl Karel IV. a který byl prohlašován za nedobytný. (Opravdu, je postaven na skále v údolí, na kterou z žádné strany není snadný přístup.) Nikdo ho nedokázal dobýt, ale hrad byl hradem jen do té chvíle, dokud do jeho prachárny neuhodil blesk. Od té doby, hrad přestal být hradem. (A pak, že Bible není pravdivá: „*Pýcha předchází pád a namyšlenost zkázu.*“ Přísloví 16:18)

Řekneš, to se týká spíše toho, co zanechám doma, ale chci ti říct, že dovolená je časem testu tvého manželství. Ano, nediv se. Celý rok jste v jednom kolotoči, zaběhnutém pořádku. S partnerem tvoříte skvělou logistickou firmu – kdo udělá to a kdo ono, kdo doveze syna ze školky, vyvedne dceru z družiny a pak jí hodí do „lidušky“, mezi tím má starší fotbalový trénink a také mu potřeba koupit nové boty a cestou, až se budeš vracet z té „lidušky“, kup ještě pečivo na ráno ... a vlastně se ani moc nevidíte, ale najednou jsou tady dny volna, kdy s tou druhou polovičkou ráno vstáváš, obědváš a večer uléháš, najednou zjišťuješ, že už není tak trpělivá, jako když jste se brali, (a ty zase nevnímáš, jaký se s tebe stal

sobec a najednou zjišťuješ, že ti vadí při vymyšlení programu myslet předně na ostatní a co by bavilo je, jak bys jim udělal radost), a ty, moje milá sestro, vidíš, že on už není takový proutek jako kdysi a ALE CO BYS CHTĚLA, VŽDYŤ JE UŽ PO DVOU DĚTECH! Tak dovol ať tvou dovolenou i manželství při dovolené střeží On. Co třeba začít každý den společně nad Bibli a společnou modlitbou. Nedovolíš-li, aby i tvé manželství (nejen dům) střežil Hospodin, pak nadarmo se tvoji rodiče za vás modlí.

Třetí, co je tady psáno, je spánek. Někteří zvlášť na dovolených, dlouho vysedávají, aby trochu víc svého času věnovali tomu druhému (nebo sobě), a někteří i ráno dříve vstávají, aby tomu druhému udělali radost – třeba snídani do postele, ale oba potom zjišťují, že místo, aby si odpočinuli, vrací se domů unavení a podráždění a zjišťují, že byste potřebovali ještě týden na dospání. Navíc zas ty starosti jak to uděláme, kdo vyzvedne, kdo zajistí, co v práci ... , ale nezapomeň, Bůh dopřává svému milému spánek (a odpočinití). („*Všechnu svou starost uvrhněte na něho, neboť mu na vás záleží.*“ 1 Petrův 5:7)

Co z toho plyne? Jestli miluješ toho druhého víc, než Ježíše nebo miluješ sebe, své koníčky, práci, děti více než toho druhého, budeš jist chléb trápení, ať už jde o dovolenou nebo ne!

Dejme si čas na dovolených nejen být více se sebou navzájem, ale být i více spolu s Bohem. (Uvědomme si, že u Boha jsou osobní zájmena seřazeny jinak. Ne: Já, Ty, On ale: ON, TY a JÁ.) Bez Ježíše, ani ta naše dovolená nebude ono, nebude stát za nic.

A vy, kteří partnera ještě nemáte, hledejte toho, který má rád víc Ježíše než tebe. Opravdu. Já vím, že už patřím do starého železa a moje názory jsou předpotopní a i moje děti si beztak říkají, jak tak inteligentní děti mohou mít tak b.b.ho tátu, ale já vím, co ti říkám. Možná nejsem tak chytrý a nerozumím novým technologiím a ani má angličtina není taková, jako tvoje a hudební nadání, ale toto neříkám já, to ti říká Bůh.

Hezké prázdniny a prosím, vraťte se mi v pořádku.

Jirka Šimek

OHLASY ZE STARŠOVSTVA

Ohlasy ze setkání staršovstva v červnu

- Staršovstvo se sešlo v plném počtu.
- Setkání jsme zahájili zamyšlením nad knihou Kazatel 3, 9-14 a poté se společně modlili.
- Naplánovali jsme rozvrh bohoslužeb na prázdniny.
- Probírali jsme poslední sborové shromáždění, kterého se zúčastnilo

pouze 13 členů.

- Jirka Šimek nás informoval o kurzu kazatelů, kterého se zúčastnil. Kromě vyučování se zde představili zástupci korejského sboru, který by chtěl vstoupit do BJB. Také chystaných akcí - v únoru 2019 akce s názvem „Zveme Česko na rande“, což budou manželské večery. Dále se bude v příštím roce na podzim konat společná česko-slovenská konference BJB „100 let spolu“. Místem konference budou pravděpodobně Litoměřice.
- Probírali jsme blížící se akce – English camp a Den spolků.
 - V rámci English campu je do Brniště přihlášeno 18 dětí, do Jablonného zatím 3. Stále je ještě možné se na nástěnce zapsat do seznamu služeb (příprava svačin nebo večere pro lektory).
 - V rámci Dne spolků bude prezentace našeho sboru v našem stanu, v hlavním stanu organizátora bude možnost představení se formou krátkého slova a zodpovězení otázek moderátora (otázky si pro něj připravíme dopředu). I u této akce jsou stále volná místa pro zapojení se do služby!
- Jirka Šimek nás informoval o evangelizaci Awakening, která se bude konat 1.7.2018 v České Lípě (pořádá KS) u obchodních domů Andy, Kaufland. Večer je pak program v KD Crystal.
- Nadační fond Podralsko nás požádal o možnost pronájmu prostor pro výuku. Zjišťujeme další informace k požadavku (termíny, co by se zde učilo atd.).
- V rámci sbírky na pomoc válkou postižených míst na Ukrajině vyhlášenou VV BJB se v našem sboru vybralo 14 850,- Kč. Rozhodli jsme, že na VV odešleme 15.000,- Kč. Všem dárcům děkujeme.
- Setkání ukončila modlitbou Martina Matysová.

Zapsal

Jiří Jíra

SVĚDECTVÍ

Jeť láska těžká věc, nestačí milovat, však jak to činí Bůh, sám láskou máš se stát.

Všem sestřím a bratřím děkujeme za blahopřání k našemu 50letému výročí společné cesty životem. Především ale děkuji Pánu Bohu a mé milované rodině. Moji ženu jsem poznal skrze svou sestru Růžu K., se kterou se kamarádila. Jezdívají jsme spolu do jabloneckého sboru BJB do mláde-

že. Do Jablonce proto, že tam bylo více našich vrstevníků než ve sboru v Liberci. A mládež, kterou tam tehdy vedl br. Kaufman, byla velice akční. Jezdilo se na výlety, společné stanování v Českém ráji, atp. A také se mládež zúčastňovala různých sborových akcí, včetně společných vystoupení.

První kontakt s mou budoucí ženou přišel brzy po vojně v roce 1965, kdy Růža pozvala Hanu k nám domů. Jako dnes cítím zajiskření, které při letném doteku mezi námi proběhlo. Modlil jsem se k Pánu Bohu, aby mi dal vědět, zda-li to bude ta první žena a ta pravá? Dlouho jsme se poznávali. Několik měsíců jsme si psali dopisy, každý týden, i když jsme se občas vídali ve shromáždění v Jablonci. Ze začátku jsem jezdil vlakem. Ráno v neděli 20 minut pěší chůze na nádraží a hurá směr Liberec – Jablonec. Hana mi vždy přicházela naproti, i když musela také vyrazit o něco dříve, protože bydleli v Loučné – Janově, kus za Jabloncem. A šli jsme do shromáždění. Večer mě opět vyprovázela mládež na nádraží. Později jsem si koupil motorku Javu 250. To jsme pak jezdili často spolu s Růžou. Někdy také po silnici, když jsme dostali smyk a už jsme se váleli a letěli a věci kolem nás také. Jindy jsme zase porouchanou motorku tlačili z Rynolic až domů do Brniště. Taková byla naše setkávání a loučení.

Naše touha být spolu rostla a sílila. Vše jsme předkládali Pánu Bohu, zda-li to tak má být. Dopisy prokládané verši z Bible získávali na intenzitě. Rozhodl jsem se tedy jít za rodiči Hany a požádat o ruku Hany. Bez výhrad souhlasili, protože jsme se také při častých návštěvách dost poznali a sblížili. Tatínek Hany byl velkým kutilem, uměl vše, na co sáhnul a to mi imponovalo. Později se seznámili i rodiče a následovalo zasnoubení. Svatbu jsme naplánovali na 15.6.1968. To jsme ještě netušili, jaké události toho roku a roků příštích budou následovat. Oddával nás kaz. Tuček v modlitebně BJB v Jablonci a na Mě úřadě v Jablonci. (Týž kazatel mě v roce 1961 křtil na vyznání víry v městských lázních v Liberci.) Na svatební hostinu se sešlo mimo vlastní rodinu i mnoho bratří a sester ze sboru. Bylo to nádherné – díky Pánu Bohu.

Nedlouho po svatbě se Hana přistěhovala k nám do Brniště. Bydleli jsme v jednom pokoji u rodičů. Ale co zaměstnání?! Co bude moje žena dělat v Brništi a k tomu v JZD?! Je vyučená laborantka - zkoušečka kovů v podniku Liaz Liberec. Já jsem v té době pracoval v JZD jako opravář zemědělských strojů. V té době nastoupil do družstva nový předseda, orientovaný jinak, než doposud bylo zvykem. Jezdilo se na zkušenou do ciziny směr západ a získávali se tím zkušenosti zcela jiné – odlišné té doby. Bylo to v době politického uvolnění. Za tím předsedou jsem zašel a přednesl mu dotaz, co zde bude moje žena dělat a kde bydlet, atp. Velice rychle mě ujistil a ubezpečil, že práce bude a bydlení také. V brzké době jsme dostali od družstva (JZD) byt. Později také tento předseda zajistil podmínky pro výstavbu rodinných domků. Na vánoce roku 1974 jsme bydleli v novém vlastním rodinném domku. Zázrak? Ano, vše z boží milos-

ti – až neskutečné. V té době jsme měli už Davida a Aleše. Do nového domku přišel pak Miloš a později Slávka.

Mnoho a mnoho události se stalo tyto roky. Vpád vojsk varšavské smlouvy. Počátek přidružené výroby, kterou jsem měl na starosti až do roku 1989. Dvakrát v té době jsem absolvoval vojenské cvičení v délce vždy třiceti dnů. Terezín, Jindřichův Hradec – neskutečně dlouhé odloučení od rodiny. V té době jsem si nechal narůst vousy. Vousy a vlasy - tak se vyjadřovala nespokojenost s režimem a politikou komunistické strany. To mělo svůj dopad na moji osobu. Stále prověrky. Tak se říkalo předvolání před komunistickou radu družstva, kde jsem byl znovu a znovu dotazován, zda-li jsem nezměnil názor na okupaci vojsk VS. A stálý tlak, abych vstoupil do komunistické strany, jinak mě zbaví funkce vedoucího. Pán Bůh mi dal sílu vždy čestně obstát a nezradit. Tlak na to, aby syn David mohl být vyškrtnut z tabulky, že chodí do kostela. Nesouhlasil jsem, jen jsem je připravil na to, že příští rok mohou napsat, že dva chodí do kostela. Byl to Aleš, který pak šel do školy. Vše muselo být vykonáno a hlášeno na okresní výbor strany v České Lípě. Jednou jsem byl dokonce zbaven funkce vedoucího přidružené výroby. Ale trvalo to asi čtyři dny a byl jsem zpět. Čestně a poctivě jsem si plnil pracovní úkoly, což vykazovali výsledky celé výroby. Nebál jsem se, protože Pán Bůh byl se mnou a celou rodinou. Jednou mi přišla objednaná ilustrovaná Bible z Jugoslávie. Měl jsem velikou radost a ještě napůl zabalenou jsem ji ukázal v dílně přidružené výroby. Ouha. Za pár, snad minut, jsem byl předvolán na vedení. Co si to dovoluji, ukazovat na pracovišti Bibli a snad ještě kázat. Opět byl Pán Bůh se mnou a měl vše ve svých rukou. Z této události vyplývá, jak měli komunisté všude své špehy a ti hned informovali. To se nestalo jen jednou, ale z dalších důvodů i vícekrát.

Milí bratři a sestry, je to jen zlomeček našeho putování společným životem. Manželka mi byla velikou oporou a pomocí a je dodnes. Díky, Pane Ježíši, díky za vše!

Blahoslav Matys

PRO POVZBUZENÍ

Taková malá „pohádka“

Král, který kraloval, byl moudrý a spravedlivý. Všechnen lid si ho vážil a byl rád, že právě takový král spravuje jejich království. Prosazoval právo a spravedlnost, miloval pokoru a rád odpouštěl, pokud někdo slíbil své zlo napravit. Měl jen jediného syna. Jeho syn byl stejný jako jeho otec. Miloval pravdu a nenáviděl lež. Měl radost z toho, když někdo opustil své zlé činy a obrátil se k dobru.

V královském městě žili rovněž dvě rodiny. Jobova rodina měla malé děti. Job vychovával svou rodinu moudře a celé město si vážilo Joba i jeho rodinu. Job byl přítelem krále a často spolu rozmlouvali.

Na okraji města žili Molnárovci. Naničhodní, zloději, pijani, kuplíři a rváči. Řekli bychom mafiáni. Měli časté problémy s králem. Často byli pokutováni i vězněni. Dalo by se říci, že se účastnili všech zlých věcí, které se ve městě staly.

Po nějakém čase zaútočil nepřítel na město a vzal do zajetí rodinu Molnárovců. V době kdy zaútočil nepřítel, byla celá rodina Jobova zrovna mimo město a tak se jim nic nestalo. Po dlouhé době se Job s rodinou vrátil zpět do města a nepřestával se divit. Rodina Molnárovců již nedělala nic zlého. Pracovali, rádi rozdávali almužnu, a komu mohli, tomu rádi pomáhali. Ve svém chování to byli naprosto jiní lidé. Job se vyptával, co se to stalo?

Nepřítel, který zajal Molnárovce slíbil, že ji vrátí zpět, pokud se najde někdo, kdo mu dá to nejcennější co má, výměnou za rodinu Molnárových. Pro rodinu Molnárových bylo jasné, že nikdo nedá nic. Ba naopak. Ve městě jsou rádi, že se jich zbavili. Jistě to oslavují. Bylo jim jasné, že se do svého rodného města již nikdy nevrátí.

Král, dal svého jediného syna jako výměnu za rodinu Molnárových. On věděl, že i nepřítel pozná, že dává to nejcennější co má a jistě svolí k výměně za zajatce. Tak se i stalo. Když se zajatci vrátili a poznali, kdo byl za ně vyměněn, zcela změnili své životy. Poznali, co vše zlé napáchali a tak šli ke králi, s prosbou za odpuštění všeho zlého. Prosili krále jestli se mohou učít v jeho škole dobra a moudrosti jak žít. Pokusit se, alespoň něco málo napravit z toho co zlého napáchali. Královský syn se také po nějaké době vrátil domů, protože porazil nepřítele. Na jeho těle ale byly znát jizvy z boje, který musel podstoupit.

Po nějakém čase, co se Job vrátil, potřeboval služebně odjet na dalekou cestu. Nemohl vzít sebou manželku a své malé děti. Tak poprosil o radu krále. „Svěř je mně, já se Ti o ně postarám, buď bez obav“. A tu si Job řekl: „Jak se král může dobře postarat o mou manželku a mé milované děti, když ani svého jediného syna neochránil, ba naopak ho vydal výměnou za tak zlé a odporné lidi?“

Ten kdo čteš, přemýšlej, nečti dál a vciť se do Jobova myšlení. Jak bys uvažoval ty?

Král poznal, nad čím Job přemýšlí a řekl: „Uvažuješ správně. Ode mne to nepřijmeš. Promluv si s mým synem.“ Job zašel za jeho synem a poprosil, aby mu vyprávěl, jak to bylo, když ho jeho otec vydal výměnou za tu odpornou rodinu Molnárových. Syn se pousmál, protože měl radost z toho, že někdo chce věcem porozumět a poznat plnou pravdu o události, která se stala. „Jobe, nepoznal si mne, ani mého otce doopravdy jácí jsme,“ promluvil syn. „Myslíš si, že by mne můj otec donutil, abych šel? Že by mi to nařídil a já v poslušnosti šel? Že bych se tomu bránil? Ne,

bylo to přesně naopak. Můj otec mne miluje a nikdy by mne nenutil, abych musel trpět. To nikdy! To já jsem za ním s tou myšlenkou přišel. Pochopil jsem, že ve městě není nic vzácnějšího, než láska mého otce ke mně. Že mne má nadevše rád. Já jsem svého otce dokola otravoval a prosil ho, aby mne nechal odejít. Aby mne nechal odejít jako výměnu za rodinu Molnárových. Taky jsem otci slíbil, že až se Molnárovci vrátí domů, pustím se do boje a toho nepřítele porazím. Otec mi jen zdůraznil, že vše musí být podle práva a výměna musí proběhnout tak, jak bylo domluveno. Že nesmím dřív bojovat proti nepříteli, dřív než dojde k výměně a zajatci se vrátí domů. Po dlouhém naléhání a ve správný čas, jak to poznal můj milovaný otec, nechal mne se slzami v očích odejít. Ani v nejmenším nepochyboval, byl si zcela jist, že to zvládnou. A i když utržím rány, jistě se domu navrátím v pořádku. Tak otec svolil a já jsem šel. Ostatní už víš. Molnárovci jsou doma a jsou jiní, než bývali a nepřítel byl poražen!"

Již se Jób nebál svěřit svou milovanou ženu a své milované děti do péče krále a jeho syna a v klidu odcestoval na služební cestu...

Jan 3:16

Štefan

K ZAMYŠLENÍ

Za závěsem ve sprše

(z knihy Max Lucado When God whisper your name, přeložila Martina Matysová)

Musím si nechat do sprchy nainstalovat počítač. Tam mě totiž napadají nejlepší myšlenky.

Dnes jsem dostal skvělou.

Dumal jsem nad nedávným rozhovorem s rozčarovaným bratrem křesťanem. Byl ze ne rozčilený. Tak rozčilený, že přemýšlel, že mi zruší pozvání, abych mluvil na jeho skupince. Slyšel, že jsem velmi otevřený přátelství s kýmkoli. Citoval moje slova: „Pokud Bůh nazývá někoho svým dítětem, neměl bych ho já nazývat bratrem?“ „Pokud Bůh přijímá druhé s jejich chybami nepochopeními, neměli bychom i my?“

„Ploty jsou důležité,“ vysvětloval mi. „Písmo je jasné v tom, že si máme dávat pozor na to, komu dáme milost.“

„Já ji nedávám,“ ujistil jsem ho. „Já jen odrážím to, co Bůh už udělal.“

Neuspokojilo ho to. Nabídl jsem mu tedy, že nepřijdu (volno by bylo milé), ale změknul a řekl, že mám stejně přijít.

Dnes tam jdu. Proto jsem o něm přemýšlel ve sprše. A proto bych potřeboval voděodolný počítač. Napadaly mne skvělé myšlenky. Něco jako – Proč mě to nenapadlo dřív?!

Doufám, že ho dnes uvidím. Pokud téma opět vyplyne na povrch, řeknu mu to. Ale pokud ne, tak to řeknu vám. (Je to příliš dobré na to, abych to neřekl.) Jen jedna věta:

Nikdy mě nepřekvapil Boží soud, ale neustále jsem ohromován Jeho milostí.

Boží soud nikdy pro mne nebyl problém. Defakto vždy se to zdálo být správné. Síra na Sodomu Oheň na Gomoru. *Dobrá práce, Bože.* Egypťany spolko Rudé moře. *Zasloužili si to.* Čtyřicet let putování aby Izraelci sklonili své pyšné hlavy? *Také bych to udělal.* Ananjáš a Safira? *Přesně tak.*

Kázeň se mi lehce přijímá. Logická a přijatelná. Zvládnutelná a přiměřená.

Ale Boží milost? Nic takového.

Příklady? Kolik máš času?

Žalmista David se stane šmírákem, ale Boží milostí se zase stane žalmistou Davidem.

Petr zapřel Krista před tím než Krista kázal.

Zacheus, podvodník. Nejčistší v jeho životě byly prachy, které „vypral“. Ale Ježíš na něj měl stejně čas.

Zloděj na kříži: v jednom okamžiku umíněnc a pověšenec tváří tvář smrti, v druhém okamžiku se usmívá spojen s nebem.

Příběh za příběhem. Modlitba za modlitbou. Překvapení za překvapením.

Vypadá to, že Bůh se snaží dostat nás do nebe víc, než nás udržet od něj co nejdál. Vyzývám vás, abyste našli jednu duši, která by přišla k Bohu, hledala milost a nenašla ji. Prohledejte stránky. Čtěte příběhy. V duchu si představujte ta setkání. Najděte jednoho člověka, který přišel, hledal druhou šanci a odešel s tvrdou lekcí. Vyzývám vás. Hledejte.

Nenajdete.

Najdete zbloudilou ovci na druhém břehu zátoky. Je ztracená. Ví to. Uvázla a je v rozpacích. Co řeknou ostatní ovce? Co řekne pastýř?

Uvidíte pastýře, který ji našel.

Ó je. Zavři oči. Opasek bude lítat. Na opasek ale nikdy nedojde. Jen na ruce. Velké, napřažené, zvednou tělo ovce výš a výš, až si ji položí na ramena. Nese ji zpět ke stádu a oslavuje. „Nasekejte trávu, učešte vlnu. Budeme oslavovat.“

Ostatní ovce zakrouží nevěřičně hlavou. Stejně jako my. Na naší párty. Když dojdeme domů. Jedna duše za druhou přinesená na pastýřových ramenou.

Vypadá to, že Bůh dává víc milosti, než si umíme představit.

Nedělní bohoslužby

- 1.7. vedení a kázání: Jiří Šimek
- 8.7. vedení: Jiří Šimek
kázání: Jiří Tomeš
- 15.7. vedení a kázání: Jiří Šimek
- 22.7. vedení a kázání: Lukáš Kuc
- 29.7. vedení a kázání: Jiří Šimek
- 5.8. vedení a kázání: Jiří Šimek
- 12.8. vedení: Jiří Šimek
kázání: host
- 19.8. vedení a kázání: Jiří Šimek
- 26.8. vedení a kázání: Jiří Šimek

**Nedělní škola
pro děti***Prázdniny***Skupinky****Skupinka v Mimoni:****Skupinka v Novém Boru:****Skupinka ve Stráži pod Ralskem:****Rozhovory nad Biblií***Prázdniny***Pixit***prázdniny**Prázdniny*

AKCE SBORU:

- Neděle 1.7. Konec školního roku - grilování po shromáždění u Šimků
Neděle 15.7. Křty s Večeří Páně
Středa 1.8. Setkání staršovstva 18:30
Neděle 12.8. Sborová hodina se společným obědem po bohoslužbách
Středa 22.8. Setkání staršovstva 18:30

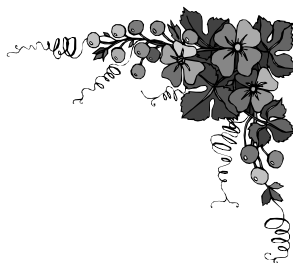
TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

- 11.7. Miloš Matys
- 21.7. Daniel Šimek
- 24.7. Petra Matysová
- 27.7. Hana Matysová st.
- 28.7. Lea Jírová
- 6.8. Ladislav Smeták
- 9.8. Lukáš Berko
- 13.8. Hana Šulcová
- 14.8. Veronika Jírová
- 17.8. Anežka Matysová

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu

Šéfredaktor: Martina Matysová

martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926

Korektura: Růžena Kucová

Tisk: David Matys

Uzávěrka příštího čísla je ve čtvrtek 23.8.2018

Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz